

Sygn. akt IV Ka 320/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:

SSO Waldemar Majka (spr.)

Sędziowie:

SSO Adam Pietrzak

SSO Tomasz Wysocki

Protokolant:

Ewa Ślemp

przy udziale Julity Podleskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2018 roku

sprawy skazanego Z. C.

syna B. i D. z domu G.

urodzonego (...) w Ś.

o wyrok łączny

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 19 lutego 2018 roku, sygnatura akt II K 587/17

I. uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. H. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. 147,60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Sygnatura akt IV Ka 320/18

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 19 lutego 2018 roku (sygn. akt II K 587/17) Sąd Rejonowy w Świdnicy po rozpoznaniu sprawy Z. C. skazanego prawomocnymi wyrokami:

1) Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 20 stycznia 2009 roku, sygn. akt II K 388/08, którym za czyn z art. 158§1 kk w zw. z art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk popełniony w dniu 20 maja 2007 roku, wymierzono skazanemu karę roku i

6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 (trzech) lat próby, zarządzoną do wykonania prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 3 października 2011 roku, sygn. akt II Ko 663/11, następnie warunkowo zwolnionego postanowieniem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 17 września 2012 roku sygn. akt V Kow 2338/12/wz na okres 2 lat próby, które to warunkowe przedterminowe zwolnienie nie zostało odwołane,

2) Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 11 lutego 2015 roku, sygn. akt II K 550/14, którym

a) za czyn z art. 158§1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony w dniu 14 grudnia 2013 roku, wymierzono skazanemu karę roku pozbawienia wolności

b) za czyn z art. 190§1 kk popełniony w dniu 14 grudnia 2013 roku, za który wymierzono skazanemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary połączono i wymierzono skazanemu karę łączną roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat próby, zarządzoną do wykonania prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 14 września 2017 roku, sygn. akt II Ko 1290/17;

3) Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 9 maja 2016 roku, sygn. akt II K 724/11, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 24 lutego 2017 roku sygn. akt IV Ka 8/17 którym za czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w grudniu 2004 roku, wymierzono skazanemu karę roku pozbawienia wolności, nadto karę 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 10 (dziesięć) złotych każda stawka;

4) Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 19 lipca 2017 roku, sygn. akt II K 317/17 którym

a) za czyn z art. 207§1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony w okresie od stycznia 2010 roku do 14 grudnia 2011 roku oraz w okresie od 17 września 2012 roku do 13 lutego 2017 roku, wymierzono skazanemu karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

b) za ciąg przestępstw z art. 226§1 kk popełnione w dniu 13 lutego 2017 roku, wymierzono skazanemu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

c) za ciąg przestępstw z art. 190§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełnione w dniu 13 lutego 2017 roku, wymierzono skazanemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

d) za czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 224§2 kk w zw. z art. 222§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony w dniu 13 lutego 2017 roku wymierzono skazanemu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności

które to kary połączono i wymierzono skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

I. na podstawie art. 85§1 i 2 kk i art. 86§1 kk połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego Z. C. wyrokami opisanymi w pkt 2, 3 i 4 części wstępnej wyroku łącznego w (sprawach o sygn. akt II K 550/14, II K 724/11 i II K 317/17) i wymierzył skazanemu karę łączną 3 (trzech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 63§1 kk w zw. z art. 577 kpk na poczet orzeczonej w pkt I części dyspozytywnej wyroku łącznego kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie o sygn. akt II K 317/17 od dnia 13 lutego 2017 roku do dnia 11 kwietnia 2017 roku oraz okres odbytej kary w sprawie II K 724/11 do dnia 11 kwietnia 2017 roku,

III. na podstawie art. 572 kpk postępowanie o wydanie wyroku łącznego w sprawie opisaney w punkcie 1 części wstępnej wyroku łącznego umorzył,

IV. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. H. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu,

V. na podstawie art. 624§1 kpk zwolnił skazanego z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego, zaliczając wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł prokurator zaskarżając powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia co do kary łącznej pozbawienia wolności na niekorzyść skazanego, zarzucając:

Obrazę przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 91§2 kk poprzez błędne niezastosowanie tego przepisu, a powołanie przepisów art. 85§1 i 2 kk i art. 86§1 kk w podstawie prawnej orzeczenia i wymiaru kary łącznej pozbawieni a wolności w sytuacji, gdy wyrokiem z dnia 19 lipca 2017 roku (sygn..akt II K 317/17), stanowiącym element wyroku łącznego, Z. C. został skazany za dwa ciągi przestępstw z art.190§1 kk oraz 226§1 kk oraz inne przestępstwa, co implikowało konieczność powołania przepisu art.91§2 kk jako samoistnej podstawy prawnej wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności w wyroku łącznym,

a podnosząc powyższy zarzut wniósł o wyeliminowanie z punktu I wyroku łącznego przepisów art.85§1 i 2 kk oraz art. 86§1 kk i powołanie w ich miejsce przepisu art. 91§2 kk jako podstawy prawnej orzeczenia i wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca skazanego zaskarżając powyższy wyrok w części dotyczącej kwalifikacji prawnej i wymiaru kary, zarzucając:

1) rażąco niewspółmierność zastosowanej wobec skazanego kary łącznej w wymiarze 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności i nie zastosowanie zasady pełnej absorpcji przy łączeniu kar wobec pominięcia zachowania skazanego po popełnieniu czynów, za które orzeczone kary ulegają połączeniu, to jest nie uwzględnienia faktu, że skazany porozumiał się ze swoją żoną G. C., która wybaczyła mu to, że skazany znęcał się nad nią i pragnie, by skazany jak najszybciej wrócił do domu, skazany utrzymuje stały kontakt z rodziną a zwłaszcza z żoną, która często go odwiedza;

2) art.91§2 kpk wobec jego niezastosowania, choć zachodziła ku temu podstawa

a podnosząc powyższe zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego rozstrzygnięcia poprzez zastosowanie właściwej kwalifikacji prawnej i wymierzenie kary łącznej na zasadzie absorpcji, nadto o przeprowadzenie przed sądem II instancji dowodu z oświadczenia G. C. na okoliczność, że skazany pogodził się z żoną, która wybaczyła mu.

Na rozprawie odwoławczej w dniu 15 czerwca 2018 roku obrońca skazanego poparł wniesioną apelację i wnioski w niej zawarte. Oświadczył, że koszty obrony z urzędu nie zostały opłacone i wniósł o ich zasądzenie.

Prokurator poparł apelację prokuratora rejonowego i wnioski w niej zawarte. Ponadto wniósł o nieuwzględnienie apelacji obrońcy skazanego. Biorąc pod uwagę fakt, że kara w sprawie II K 724/11 została wykonana postulował, aby rozważyć uchylenie zaskarżonego wyroku na korzyść skazanego.

Obrońca skazanego poparł stanowisko prokuratora, wnosząc o rozważenie możliwości uchylenia zaskarżonego wyroku.

Skazany wyraził skruchę i stwierdził, iż więcej się to nie powtórzy.

Sąd okręgowy zważył:

kontrola instancyjna zaskarżonego wyroku odniosła ten skutek, iż koniecznym stało się jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez sąd I instancji.

Wyrokując w sprawie i uznając, iż zaistniały warunki pozwalające na zastosowanie przepisów kodeksu karnego w brzmieniu po nowelizacji obowiązującej od dnia 1 lipca 2015r. sąd rejonowy w pkt I części dyspozytywnej wyroku łącznego na podstawie art. 85§1 i 2 kk i art. 86§1 kk połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego Z. C. wyrokami opisanymi w pkt 2, 3 i 4 części wstępnej wyroku łącznego w (sprawach o sygn. akt II K 550/14, II K 724/11 i II K 317/17) i wymierzył skazanemu karę łączną 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Zgodnie z art. 85§1 kk jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Stosownie natomiast do §2 art. 85 kk podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

Odnotowania w tym miejscu wymaga, iż kara orzeczona w wyroku sygn. akt II K 724/11 Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 9 maja 2016 roku, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 24 lutego 2017 roku sygn. akt IV Ka 8/17 została w dacie orzekania przez sąd odwoławczy wykonana, brak było zatem podstaw do połączenia tej kary z karą orzeczoną w sprawach o sygn. akt II K 550/14 i II K 317/17 i orzeczenia na tej podstawie kary łącznej.

Podzielić należy pogląd prawny wyrażony przez Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w postanowieniu z dnia 22 maja 2017 roku w którym Sąd Apelacyjny wskazał, iż jeżeli w dacie orzekania o wniosku o wydanie wyroku łącznego kara została wykonana, to nie podlega ona łączeniu także wówczas, gdy wniosek o wydanie wyroku łącznego wpłynął do sądu przed zakończeniem odbywania kary (art. 85 § 2 k.k.) (por. Postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 22 maja 2017r. II AKz 124/17 por. także wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 10 listopada 2016 roku II AKa 400/16).

Postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego - w sytuacji spełnienia wymaganych warunków - wiąże się z ukształtowaniem kary z wyroków podlegających łączeniu. Mając na uwadze powyższe i z uwagi na potrzebę zagwarantowania skazanemu dwuinstancyjnego modelu postępowania koniecznym stało się uchylene zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, co daje możliwość korzystniejszego ukształtowania kary łącznej wobec skazanego ze względu na fakt, iż wniesiono apelację na korzyść skazanego, zaś apelacja na niekorzyść dotyczyła jedynie naruszenia prawa materialnego - art.91§1 kk.

Sąd I instancji nie będzie mógł stosować mniej korzystnych zasad kształtowania kary łącznej niż te przyjęte w zaskarżonym wyroku, co w efekcie doprowadzi do wydania orzeczenia korzystniejszego dla skazanego, zwłaszcza że suma kar pozbawienia wolności obecnie podlegających łączeniu jest niższa o dwa miesiące od kary łącznej wymierzonej w zaskarżonym wyroku. Od 11 kwietnia 2018 roku skazany odbywa też karę z wyroku w sprawie II K 317/17, a zatem na poczet nowo ukształtowanej kary łącznej zaliczony będzie również okres kary odbytej.

W zaistniałej sytuacji odnoszenie się do zarzutu rażącej niewspółmierności kary i obrazy art. 91§2 kk podniesionego w apelacji obrońcy skazanego oraz zarzutu obrazy art. 91§2 kk podniesionego w apelacji prokuratora pozostaje bezprzedmiotowe.

Z tych też wszystkich względów orzeczono jak w wyroku (art.437§2 kpk).

Na podstawie art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o Adwokaturze (Dz.U. Nr 16 poz. 24 ze zm.) oraz §17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016r. (Dz. U z 2016r. poz. 1714) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. H. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. 147,60 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.